

בימים אלה מובלת בישראל המהפכה האפלה ביותר בתולדות הציונות ובעיקר בתולדותיה של תנועת העבודה: **העברתן של קרקעות המדינה מחכירה לבעלות**. משמעותה, שמייטת הקרקע האחרונה מתחת לסיכוי הקטן להקמתה של חברת מופת בארץ הזו.

במלאת מאה לראשון קיבוצייה של התנועה הקיבוצית, דגניה א', ובאווירת הפירוק והנטישה של ערכים וסמלים – פירוק המאיים על עצם קיומו של החלום הקיבוצי – עמידתה של התנועה הקיבוצית כסכר חי, החוסם בגופו תהליך זה, היא תנאי להמשך קיומה כחברה הנאבקת על ערכי הצדק, השוויון והסולידריות.

עצם קיומה של תנועה קיבוצית תלוי במשטר הקרקעות. אלמלא היה משטר הקרקעות בחכירה לא היתה יכולה לקום התנועה הקיבוצית כלל. ההתנכרות לאמת רוחנית-ערכית זו יכולה להוביל חלילה להתפוררות העוגנים הרעיוניים האחרונים ואיתם המפעל השיתופי כולו.

על התנועה הקיבוצית, לדעתנו, להודיע באופן ברור, ציבורי וחד-משמעי, שהיא מתנגדת עקרונית להעברת קרקעות המדינה משיטת החכירה לשיטת הבעלות.

ישנם רגעים בהסטוריה, בהם נבחנים אנשים ותנועות. בעינינו זהו הרגע הזה. אנו פונים אליך מתוך בטחון מלא שאתה, כמזכיר התנועה הקיבוצית, תוביל את ההתנגדות הברורה והחד-משמעית למהפכה האפלה הזו, ומבקשים כי התנועה הקיבוצית תתייצב בראש מחנה המתנגדים.

עשרות אלפי עיניהם של אנשים צעירים, החולמים להגשים את החלום והרעיון השיתופי-קיבוצי בישראל של שנות האלפיים נשואות אליך, ואל מועצת התנועה הקיבוצית שתתכנס השבוע ותחליט בנוגע לשאלת קרקעות הלאום.

לא נותר לנו אלא להתפלל במילותיו של יוסף חיים ברנר מהקונגרס הציוני השביעי לגבי צירי הועידה: "הלב דפק, דפק, הלב התפלל: היה עם פיותיהם של שלוחי עמך, עם פיותיהם ועם ליבותיהם... תן בקרבם לב טהור ונשמה חדשה!"

לו יהי!

בברכה,

~~פסיה האדאס~~
דרור-ישראל

רועי יסוד - רכז
הנוער העובד והלומד

אילן גזית – מזכ"ל
המחנות העולים

אילן רייז – מזכ"ל
השומר הצעיר

העתק:

אלישע שפירא – רכז הזרם השיתופי
בארי הולצמן – יו"ר אדמתי